

LONG LANH ÁNH NHÌN

Hồi n chng Nhà giáo đang v, lòng không khi b h nh i chuy n ngày xa - chuy n đã lâu m r i, t năm 1984, khi tôi là cô bé h c sinh l p 2 trng làng. Ngày đó, quê tôi còn nghèo, lu tre làng xanh mát, che r p c con đng đt đ lô nhô, nhng mái nhà tranh l p x p, vách đt liêu xiêu loang l nng chi u. Ngôi trng quê đ c làm nên t nhng thân tre già c i. Ngày đông, mái tôn không đ lảnh nên lữ tr c đ n nhau v m t phía tránh m a, co rúm c ng i vì gió lùa tng c n qua cánh c a. Chng i c a cô giáo cũng l m lem vì bùn đt b n lên tung tóe. M i mùa lũ v l i đau đầu nhng lo toan. Nghĩ l i càng thng. Lũ tr làng quê đ a nào đ a n y lem nhem nhng ph i nói là ham h c. M y cô giáo trên ph v d y, th nh thng khi bánh, khi quả chia ph n cho chúng tôi. Nhng viên k o bi xanh đ h i y sao mà ngon đ n l lũng. Tu i th c th đi qua, nghèo khó mà bình yên vô k !

M t bu i chi u s p tan h c, m t bác ph huynh vào l p g p chúng tôi r i đ n dò... Nhng cánh tay g y gu c c gi lên r m r p và mi ng hô to "đ c , đ c ". Chúng tôi rú ra rú rít h i h p mong ch ngày 20 tháng 11. Th r i ngày y cũng đã đ n. Chúng tôi nh y cng lên sung s ng vì đ c đi thăm th y cô, nh t là cô giáo ch nhi m c a mình. Tôi nh , sáng đó, m đong cho tôi kho ng chng 6, 7 lon g o trng. M nói: "Con có s c bao nhiêu thì xách b y nhiều". Tôi gò l ng xin m đ thêm lon g o n a. R i tôi hí h ng xách đi trong ni m vui khó t . Gi t p trung, qu là không thi u m t ai. Nhng đ a tr nhem nhu c đt quê mà ánh m t sáng lên đ n l . M i đ a khoe m t túi g o. Đng nh b n nào cũng c mang đ c nhi u h n đ làm quà cho cô giáo. Sau này tôi m i đ c bi t, chng cô tôi m i m t, đ l i m già và hai cô con gái nh . Em bé l i hay m đau. Cu c s ng c a cô b y gi g p r t nhi u khó khăn. Cô g y đi trông th y. Có đ i u l i cô gi ng v n xanh trong v n t. Lũ tr chúng tôi c há h c mi ng mà nu t tng l i cô gi ng. ó đó, chúng tôi đ c g p ông m t tr i t i đ , ch H ng Nga hi n d u, nhng bông hoa, cánh b m lung linh và c m t th gi i th n tiên c tích...Nghe nói, c m i l n d y xong, cô thng tranh th vào nhà dân mua ít cây chu i, rau lang hay c a khoai c s n...Bà con thôn quê nghèo nhng trng nghĩa tình. Ai cũng dú vào cái bao t i c a cô khi m rau, m s n... Tôi nh m tôi cũng đã tng làm th r t nhi u l n.

Chúng tôi đi b kho ng chng g n 30 phút là đ n nhà cô giáo ch nhi m. Trong trí tng tng, tôi c nghĩ nhà cô tôi to l n, đ p l m. Không ng đ y ch là m t căn phòng h p, xây t m b n bên và m t cái b p nh l p tranh ch y dài ra căn v n n ho nh . Gác b p đ n s , n i canh rau đang n u d ...Sau l i chúc m ng cô nhân đ p 20 tháng 11 mà chúng tôi đã đ c ba m , ng i l n "t p đ t" s n, chúng tôi đi tìm thùng g o nhà cô và l n l t đ vào tng bao g o nh . M t, hai, ba...đ n bao th 10 thì g o tràn ra m t. Ngoái l i phía sau, chúng tôi th y hình nh cô khóc. Cô ngo nh m t lau n c m t. Bên cô chng m y ch c mà đã đ n tr a. Q a th t, chúng tôi không ai mu n v c . Nhà cô bao nhiêu là truy n tranh, truy n c tích. Chúng tôi sà vào đng sách truy n và ng n ng u đ c. Lát sau, m t mùi th m thoang tho ng bay lên. "Chu choa, th m quá! Hít hà..." C b n xuýt xoa. Ch t nghe cô g i: "Nào xu ng l y bát dĩa lên nào...". L p t c, chúng tôi đ a tr i chi u, đ a đ n mâm, khua chén, khua dĩa nhng c lên. Cô l m b ng ra m t n i bánh canh b t mì. Tôi không nh cô n u v i món gì nhng ch bi t là c c kì ngon. Ngoài tr i l t ph t m a, trong nhà m cúng, bên cô, bên b n, vui i là vui. H i này, m y cái mi ng tranh nhau nói, c i gi đ n l t tranh nhau mà ăn. Ch t nh Th ng th c m c: "Cô i, t i

LONG LẠNH ÁNH NHÌN

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 19 Tháng 11 2021 00:00 - Lần cập nhật cuối Thứ ba, 07 Tháng 12 2021 11:25

em ăn thế này rồi cô có nghèo đi không ?". Cô ôm Thế ng vào lòng, nhìn ánh mắt rồi mỉm cười nể a ngân ngấn nước. Giọng cô thản thản: "Cô sợ không nghèo đâu mà đang rất giàu có đấy. Vì bên cô luôn có các em mà..." . "Chúng em yêu cô nhiều lắm cô à!". Tôi biết tim đầy lòng, nhưng nào cũng muốn nói với cô câu đó.

Trước khi về, mọi đứa chúng tôi đều được cô ôm vào lòng, xoa đầu, như cũ. Chúng tôi lấy làm hạnh phúc và tự hào vì ai cũng được cô yêu thương. Vòng tay ấm áp và ánh mắt long lanh ngày nào đã theo tôi trên mọi nẻo đường...

Gần ba mươi năm đã trôi qua, nghe nói cô đã chuyển về quê ngoại, tôi và bạn bè không biết nữa về cô. Nhưng trong ký ức mọi người, cô vẫn là vị nữ trắng lung linh, hiền dịu... Có lẽ, đây cũng là niềm tin để chấp cánh cho tôi được làm cô giáo... Mọi lời gì, mọi tình yêu thương và mọi người mà tôi gặp trên các em hôm nay, đều thấm thoát tình yêu của người cô tôi yêu từ thu bé... Nhưng nghe câu hát mà ấm áp cõi lòng:

(Hình minh họa)

Có một người bạn tôi nắm chặt tay
Ta nhìn đó là người cao quý nhất
Có một người không trồng cây vào đất
Mà cho đất nở hoa thắm..."

LONG LANH ÁNH NHÌN

Viết bởi Ban Biên Tập

Thứ sáu, 19 Tháng 11 2021 00:00 - Lần cập nhật cuối Thứ ba, 07 Tháng 12 2021 11:25

Bài viết: Hoàng Thùy